

november, at problemet med ventelistesituationen stille og roligt vil vende tilbage til niveauet fra før det tidspunkt, da sygehusene fik tilført de 1,5 mia. kr., hvis vi ikke bevilger endnu flere penge. Det, at han giver udtryk for, at noget vil vende tilbage til den tilstand, det havde tidligere, må jo være udtryk for, at der rent faktisk er sket noget, og det er da positivt, at vi dermed har lavet en konstruktion, der rent faktisk virker og er med til at bringe ventelisterne ned.

I forbindelse med sygehusområdet er det i øvrigt meget interessant at se, hvad Strukturkommissionen er kommet frem til, når den har afsluttet sit arbejde i slutningen af næste år. Vi venter spændt på resultatet, og der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at vi ønsker en ny struktur gennemført som politisk opfølgning på arbejdet. Vi har mange gange i debatten slået til lyd for, at amterne bør afskaffes, og at der kun bør administreres på to niveauer frem for på tre.

En anden stor udfordring, jeg vil vende mig mod, er selvfølgelig de ældres forhold. Vi mener, at en lang række pensionister har elendige forhold, at de simpelt hen ikke har fair og anstændige vilkår. Vi har så lavet ældrechecken, vi har lavet det analysearbejde, jeg har været inde på, og jeg skal i denne forbindelse understrege, som jeg også gjorde tidligere i debatten, at vi ikke opfatter denne ydelse som en engangforeteelse. Vi mener selvfølgelig, at det, at man hjælper de økonomisk rigtig dårligt stillede pensionister, ikke er noget, man kun gør ét år, men selvfølgelig noget, man gør varigt.

Det, vi har aftalt med finansloven, giver mulighed for at diskutere den endelige model og finde ud af, om den model, vi har fundet frem til i de forhandlinger, nødvendigvis også skal være lige præcis modellen fremover. Det arbejde vil vi selvfølgelig gerne deltage aktivt i, også med de øvrige af Folketingets partier, som har lyst til at gå med i det.

Så har der været en diskussion om de 500 mio. kr. til de ældre, som bliver givet til kommunerne både i år og i de kommende år. Jeg skal blankt indrømme, at vores argumentation for at flytte de 500 mio. kr. fra statens til kommunernes vækstpulje var, at initiativerne i kommunerne over for de ældre, altså den egentlige hjælp til de ældre, skulle øges. Der er skabt meget stor tvivl om, hvorvidt pengene går til det rigtige formål, og derfor vil jeg gerne sige her fra talerstolen, at det er noget, vi vil være meget opmærksomme på i den kommende tid. Vi vil også bruge det i diskussionen om, hvorvidt kommu-

nerne bare skal have en pose penge til et bestemt formål, eller om vi i højere grad skal forpligte kommunerne til at bruge pengene præcis dér, hvor vi ønsker det, når vi flytter en pose penge ud til kommunerne.

Vi har løbende en grundlæggende diskussion om kommunal kompetence og kommunal frihed over for statslig styring, og det er klart, at når vi vil forfølge ét formål med en bestemt pengepulje, er det måske også mere nødvendigt, end tilfældet har været med puljen på 500 mio. kr., at øremærke pengene til dette bestemte formål frem for at give kommunal selvbestemmelse om, hvordan pengene bruges. Det afgørende for os har nemlig været, at pengene gik til de ældre.

Det leder mig frem til den næste udfordring, jeg vil sige et par ord om, nemlig kommunernes situation, som også har været rejst i debatten. Der er efter Dansk Folkepartis opfattelse en klar skævvridning i de kommunale muligheder. Der er ingen tvivl, det er en notorisk kendsgerning, og jeg tror også, alle Folketingets partier anerkender, at der er en skævvridning, som selvfølgelig må rettes op.

KI. 19.10

Det er også derfor, vi i tidligere debatter har sagt, at der er behov for en udligningsreform for kommunerne. Vi presser på, for at den kan blive så omfattende som overhovedet muligt allerede fra 1. januar 2004, men vi anerkender dog samtidig, at der med Strukturkommissionens arbejde sættes en diskussion i gang om, hvad der skal udlignes, og at der derfor kan være fornuft i, at man tager en så stor bid som overhovedet muligt fra 1. januar 2004 og så har nogle hængepartier efterfølgende. Men det skal i hvert fald ikke skorte på opfordring fra vores side til, at arbejdet gøres så hurtigt som overhovedet muligt, for der er kommuner, der har meget ringe muligheder for at løfte servicen, hvorimod andre kommuner har langt bedre mulighed for det.

I kommuneaftalen fra i sommer er der afsat en særskilt pulje, som jo er blevet noget større, med den hensigt at hjælpe de kommuner, der har det ringest. Det er selvfølgelig en måde at afhjælpe problemet lidt på rent midlertidigt, men det ændrer ikke ved, at den udligningsordning, der tidligere har været lavet, har været til gunst for de store og til ugunst for de små kommuner, og vi har behov for at vende skuden.

Et andet indsatsområde og en stor udfordring, jeg vil nævne, er skatte- og afgiftspolitikken. Jeg nævnte tidligere, at vi med finansloven